

כהן

סטרשנוב לוונדון

משרד עורכי-דין

איל כהן, עו"ד
אופיר עו"ד
ירון לוונדון, עו"ד
אהב כהן, עו"ד
מתן עמוס, עו"ד

אמנון סטרשנוב, שופט (בדימ) *
ד"ר ריבי כהן, עו"ד *
* יועץ/ת

הודעת פקסימיליה

Date: 10 דצמבר 2018 **תאריך:**
No. of Pages: 7 (כולל דף זה) **מס' דפים:**
Firm: בית משפט השלום בתל אביב **חברה:**
To: מזכירות בית המשפט - פלילי **לידי:**
cc: **העתק:**
Fax No.: 03-6926552 **מס' פקס:**
Tel No.: 077-2703333 **מס' טלפון:**
From: **מאת:**

Re: בקשה לעיון חוזר בת"פ 50883-12-16 **הנדון:**

שלום,

אנא העבירו את הבקשה המצ"ב לכב' השופט מלמד.

בכבוד רב,
מתן עמוס, עו"ד

הודעה זו עשויה לכלול מידע סודי הכפוף לחסיון עוון-דין לקוח. היא מיועדת אך ורק לשימוש הנמען והוא בלבד רשאי לקרוא את המידע המועבר בהודעה זו. באם קבלת הודעה זו בטעות נא הודע לנו מיד למספר הטלפון המצוין לעיל, והשמד את המסמכים שהועברו בטעות.

אם לא התקבלו כל הדפים אנא הודיעונו מיד

Please inform us immediately if you have not received all the pages

ת"פ 50883-12-16

בית משפט השלום בתל אביב

קבוע לשמיעת עדות לתאריכים

23.12.18, 20.12.18, 16.12.18

בפני כב' השופט שמואל מלמד

רקפת רוסק עמינח
על-ידי ב"כ עו"ד איל כהן, עו"ד אופיר
סטרשנוב ועו"ד ירון לונדון
רחוב מנחם בגין 7, רמת גן 52521
טלפון: 03-6116299; פקס: 03-6116266

המבקשת:

בעניין שבין:

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז תל אביב (פלילי)

המאשימה:

-נגד-

ברק כהן ואח'

הנאשמים:

בקשה לעיון חוזר

לאור נסיבות חדשות, שיפורטו להלן, בית-המשפט הנכבד מתבקש בזאת לעיין מחדש בהחלטתו מיום 9.12.18, ולהורות כי עדותה של הגב' רקפת רוסק עמינח (להלן – המתלוננת) תישמע בדלתיים סגורות ובאמצעות היוועדות חזותית (Video Conference).

רקע עובדתי:

1. לבית-משפט נכבד זה הוגשה ביום 29.11.18 בקשה לקיים את הדיונים הקבועים למתן עדותה של המתלוננת בדלתיים סגורות ובאמצעות היוועדות חזותית (להלן – הבקשה). בהחלטה מאותו יום, הורה בית המשפט הנכבד כי הבקשה תועבר לתגובת הצדדים.
2. ביום 5.12.18 התקבלה תגובת המאשימה לבקשה. המאשימה לא הצטרפה לבקשה לסגירת חדלתות, "לא בלי התלבטות", וזאת בטענה כי בתי המשפט נוהגים לפרש את החריג לכלל פומביות הדיון באופן צר ודווקני. באשר לבקשה לשמיעת העדות באמצעות היוועדות חזותית, סברה המאשימה כי אין בנמצא הוראת חוק המעניקה לבית המשפט סמכות להורות

כ. המאשימה הוסיפה בשלהי תגובתה, כי: "עוד יודגש, כי המאשימה לא תהסס לבקש מבית המשפט להורות לסגור את הדלתיים אם וכאשר יעלה בכך צורך במהלך העדות, והכל בהתאם להוראות החוק".

3. בנוסף הגישה המאשימה בקשה לשינוי סידורי האבטחה. למיטב ידיעת המבקשת לא ניתנה החלטה בבקשה זו.
4. ביום 5.12.18 הגיש הנאשם 2 את תגובתו לבקשה, והתנגד לה. עמדה דומה הוצגה גם על ידי הנאשמים 1 ו-6, אשר הגיבו לבקשה ביום 6.12.18.
5. שאר תגובות הנאשמים לא הועברו לידיעת המתלוננת.
6. בהמשך לכך, למקרא תגובות הצדדים, הגישה המתלוננת ביום 6.12.18 בקשה להגשת תשובה לתגובות הצדדים ולקיום דיון בבקשה.
7. בדיעבד התברר כי כבר ביום 6.12.18 דחה בית המשפט את הבקשה, וזאת "עוכח העובדה כי הבקשה אינה עומדת בתנאי החוק וההלכה הנהגת". בנוסף, בית המשפט ציין כי משמר בתי המשפט הוא האמון על סדרי הביטחון וכי בית המשפט הבהיר למשמר בתי המשפט כי אין לו שום כוונה לקבוע סדרי ביטחון או לתת הנחיות כלשהן. בנוסף העיר בית המשפט כי לא יאפשר פגיעה בכבודם של כלל באי בית המשפט, ובכלל זה הצדדים והעדים. בהמשך להחלטה זו, ביום 9.12.18, דחה בית המשפט (בפתקית) את בקשת המתלוננת להגשת תשובה לתגובות הצדדים ולקיום דיון בבקשה.

ואלה נימוקי הבקשה:

8. המתלוננת מבקשת לחדד ולהסביר לבית המשפט הנכבד את החשש העיקרי שעומד ביסוד הבקשה:
- בניגוד לרושם שאולי נוצר, החשש איננו רק מפני אירועי אלימות כלפי המתלוננת סביב הגעתה ויציאתה מהדיון, חשש כבד לכשעצמו במיוחד לאור הכישלון החרוץ של משמר בתי המשפט בשני אירועים קודמים להבטיח את שלומה – אלא שהחשש החמור יותר הינו סביב ההסתה לאלימות ולרצח שנעשית על-ידי הנאשמים (או למצער חלקם) ומי מטעמם, ואשר שיאה מבחינתם הוא אירוע העדות באמצעותו הם מבקשים להלהיט יצרים ולגרום לאחד המוסתים לנקוט באלימות וחלילה במעשה רצח.
- על רקע החששות האמורים, שהם בדרגה קרובה לוודאות, לאלימות קשה ואף לרצח, תכליתה של הבקשה הוא למנוע מעשים חמורים אלה, ובית המשפט הנכבד התבקש ומתבקש שנית לשקול את הדברים בהקשר הזה.
- ייאמר הידוע, כאשר על כף המאזניים עומדים חיי אדם אמורים כל השיקולים האחרים להתגמד ואל לו לבית המשפט הנכבד לאפשר מצב בו יצלח ניסיונם של הנאשמים להסית למעשי אלימות.

כפי שיפורט להלן, ההסתה לרצח אינה בגדר פרשנות של המתלוננת. מדובר במעשים ברורים ומפורשים של חלק מהנאשמים ו/או שלוחיהם, הכל כפי שיפורט להלן.

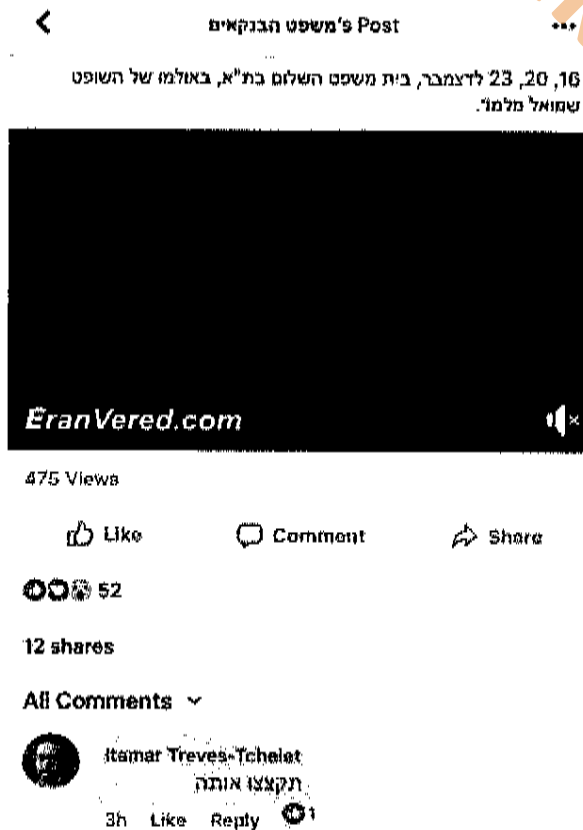
9. במהלך סוף השבוע אירעו מספר התרחשויות אשר די בכל אחת מהן כדי להמחיש עד כמה מסוכנת ונפיצה סוגיית עדותה של המתלוננת בבית המשפט ועד כמה יש לחששותיה, כפי שהובעו בבקשה, בסיס רציני, שכן על פניו ברור לכל מי שנחשף למסכת ההסתה הגוברת של הנאשמים, שכל תכליתה לגרום לאנשים שמוסטים על ידם לעשות מעשה אלים וחלילה אף לרצוח שהרי זהו בדיוק תוכנם של דברי ההסתה שהם מפצים. ויודגש, הנאשמים רואים באירוע העדות של המבקשת כהודמנות שבה הסיכויים להתממשות ההסתה, לכדי אלימות של ממש ואף לרצח, בה הם נוקטים תצלח, וזאת באמצעות שלחוב היצרים, הן סביב ההגעה והיציאה מהדיון ובמיוחד סביב הדיון עצמו. ההסתה מבחינתם הינה לביצוע מעשה בלתי הפיך, והכלי הוא בעיקר שלחוב היצרים בדיון עצמו, תוך הכשרת הקרקע אצל אחד מהמוסטים לנקוט מעשה סביב העדות או זמן מה לאחר מכן. לכן, כל אמצעי אבטחה שיינקט סביב ההגעה לדיון והיציאה ממנו אינו מספק ויש למנוע את האירוע אותו מנסים המשיבים ליצור באמצעות הדיון בבית המשפט.

10. כאמור, ההסתה מצד המשיבים התעצמה והגיעה לשיאים חדשים במהלך סוף השבוע האחרון:

א. כך, בדף הפייסבוק של "משפט הבנקאים" (באופן בלתי ייאמן הנאשמים מכנים את המשפט הפלילי נגדם כ"משפט הבנקאים" משל לא הם הנאשמים במעשים פליליים חמורים אלא עדי התביעה הם הנאשמים) הועלה סרטון שערורייתי ומבוזה המודיע על חופעתה של המתלוננת במשפט וקורא לציבור העוקבים להגיע לדיון. בסרטון משולבים קטעים מהודעתה של המתלוננת במשטרה, אפקטים ויזואליים מסיתים (תוך שימוש בראיון עיתונאי ישן שאינו קשור כלל ועיקר לנושא) ונעשה שימוש בתמונותיה (בין השאר במספרה), צילום ביתה מרחפן, מוזיקת "תופי מלחמה", ועוד. מצ"ב הלינק לסרטון:

<https://www.facebook.com/1847869338818112/posts/2254034384868270/>

ב. כך, בפוסט אשר פרסם את הסרטון האמור, הוגדרה חופעתה של המתלוננת כ"דגל שיא במשפט", ואף פורסמו בו מועדי הדיון בהם צפויה המתלוננת להעיד. אחת התגובות לסרטון, של אדם בשם איתמר טרבס תכלת היא "תקצצו אותה". מצ"ב

ג. כך בנוסף, אתמול בבוקר, הגיעו מר אמנון פורת (כהרגלו) ואדם נוסף למקום מגוריה של חמתלוננת, והחלו לחלק פליירים. חתריג בפליירים שחולקו היום, הוא שמעבר לדברי הבלע הרגילים אודות הבנק, צורף פלייר נוסף, בו יש ציור של פצצה מתפוצצת, ומתחתיה הכיתוב "כח המחץ".

11. על כל אלה יש להזכיר את דברי ההסתה לרצח, אשר התפרסמו על ידי נאשם 2, מר איליה מרשק, בהם הוא קורא ל"השמדה טוטלית" של הבנקים ועוזריהם, וכן את אמירתו בפוסט שפרסם בעניין בעלה של המתלוננת, מר ראם עמינה, לפיו **"אני בונה את העתיד שלי על הגופות שלהם"** :

https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=10216694885747586&id=1324506980

12. בעקבות האירועים האמורים, קבע קב"ט הבנק מר משה לוי במכתבו לח"מ כי אין די במעטפת ההגנה שנתפרה על ידי גורמי האבטחה קרי – קב"ט בתי המשפט ומשטרת ישראל, ולדבריו – לאור עליית המדרגה המשמעותית שבאה לידי ביטוי באירועים האחרונים, האפשרות לפגיעה אלימה והסכנה המוחשית והממשית הנשקפת לשלומה ולחייה – הוא אינו יכול להמליץ למתלוננת להגיע לבית המשפט להעיד.

13. אם כן, אשר יגורנו בא לנו, והחשש שדובר בו בבקשה קורס עור וגידים והופך להיות מוחשי וממשי יותר מיום ליום. נדמה כי הקבוצה המדוברת לא בוחלת ולא תבחל בשום אמצעי כדי להסית את הציבור שעוקב אחריה על-מנת להפוך את המתלוננת לקורבן של מעשה אלימות פיזית וחלילה אף מעבר לכך מצד אלו שמוסיתים לכך על ידי הקבוצה. שהרי אין דרך אחרת לפרש את הביטוי **"תקצצו אותה"**, ואת תמונת הפצצה המתפוצצת שהופצה, אלא ככאלה הקוראים לאלימות באותו **"דגש שיא"** הצפוי במשפט בימי עדותה של המתלוננת.

14. בהקשר זה יש להזכיר כי המאשימה בתגובתה הבהירה כי נוכח חשיבותו של עקרון פומביות הדיון היא אינה תומכת בבקשה לסגירת הדלתיים, אך הדגישה כי היא עושה זאת לאחר התלבטות, ואף שהיא סבורה כי **יש יסוד לחששותיה של המתלוננת, וכי אלה אכן עלולים להרתיעה מלהעיד**. וכך, במילים אלו פתחה המאשימה את תגובתה :

"המאשימה בהחלט שותפה לחששות המבקשת מפני חתונה הנהגה הקהל אשר צפוי לפקוד את היכל בית המשפט בימי עדותה, במיוחד נוכח האירוע שהתרחש ביום 04.12.15 המתואר בסעיף 13 לכתב האישום".

ובהמשך :

"המאשימה בהחלט ערה למצוקת המבקשת וסבורה כי הדיון הפומבי עלול להרתיעה מלהעיד עדות חופשית או מלהעיד בכלל. לפיכך, נכנסת בקשתה לגדר אחת העילות לסגירת הדלתיים בהתאם להוראת סעיף 68(ב)(7) לחוק בתי המשפט"

בסופו של דבר, סיכמה המאשימה כך :

"במכלול נסיבות התיק, לא בלי התלבטות, על רק תכליתו של סעיף 68(ב)(7) לחוק, סבורה המאשימה כי אין בשלב זה, יסוד מספק לבקשה לסגור את הדלתיים"

[ההדגשה במקור – א.כ.]

15. בנוסף, יצוין כי ביום 05.12.18 הגישה המאשימה בקשה בנוגע לסידורי אבטחת המתלוננת, בה נכתב כי :

"המאשימה חוששת כי נוכח אירועי עבר בהם הגיעה עדת התביעה לבית המשפט ובמיוחד האירוע המתואר בסעיף 13 לאישום הראשון, אין בסידורי אבטחה אלה די".

16. לאור ההתפתחויות שתוארו לעיל, לא יכול להיות עוד ספק כי החשש לשלומה ובטחונה של המתלוננת הוא חשש ממשי, ובהתאמה – כך גם הסיכון כי הדיון הפומבי באולם בית המשפט ירתיע אותה ממתן עדות חופשית, או ממתן עדות בכלל – ומעבר לכך הוא יגרום בסבירות קרובה לוודאי להצלחת מסע ההסתה של קבוצת 'באים לבנקאים', ששיאה על פי שיטתם בדיון עצמו, היינו – לגרום לאדם שמוסת על ידם לנקוט בפעולה אלימה, ואף חלילה בפעולה בלתי הפיכה.

17. בגסיבות חדשות וחריגות אלה, על עקרון פומביות הדיון לסגת מפני הצורך להגן על המתלוננת, ולאפשר לה להגן על שלומה ובטחונה האישי וכן לאפשר לה להעיד אודות העבירות שבוצעו כלפיה באופן חופשי, בטוח, ללא מורא מאיש, ותוך "הפרדה פיזית, ככל הניתן, בין חנפגע לפוגע, שלוחיו או מקורביו" (ראו דברי ההסבר להצעת חוק זכויות נפגעי עבירות בהליך הפלילי, התשס"א-2001, ה"ח 2978 מיום 21.02.2001). זאת, בהתאם לקביעתו של המחוקק בסעיף 68(ב)(7) לחוק חוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984, ובשילוב סעיף 6 לחוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001, לצד התקנות שהותקנו לפיו.

18. לפיכך, לנוכח גורמי הסיכון הרבים, ובהינתן ההתפתחויות האחרונות אשר פורטו לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לעיין מחדש בהחלטתו מיום 9.12.18, ולהתיר את שמיעת עדותה של המתלוננת בדלתיים סגורות, ובאמצעות היוועדות חזותית בדרך שימצא לנכון.

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להיעתר לבקשה

איל כהן, עו"ד
ב"כ המבקשת

ב' טבת תשע"ט

10 דצמבר 2018